

YARGITAY

7. HUKUK DAİRESİ

Esas No.	2015/33581
Karar No.	2016/689
Tarihi:	21.01.2016

<u>İlgili Kanun / Madde</u>
4857 S. İşK. /18-21,25

- ***İŞİN BİR EKİP İŞİ OLMASI***
- ***İŞÇİNİN TEK BAŞINA HATADAN SORUMLU OLMAMASI***
- ***SIFIR HATA İLE ÇALIŞMANIN OLANAKSIZ OLMASI***
- ***İŞYERİNDE ZARAR MEYDANA GELMEMESİ***
- ***GEÇERSİZ FESİH***
-

ÖZETİ Dosya içeriğine göre, davacıya daha önce herhangi bir konuda verilmiş bir ihtar bulunmadığından 4857 Sayılı Yasa'nın 25/ıı-h maddesinde düzenlenen " görevi yapmamakta ısrar " nedeniyle haklı fesih koşullarının somut olayda oluşmadığı açıktır. Tanık beyanlarından ve davacının savunmasından fesih konusu yapılan eylemlerden bazılarının davacının hiç sorumluluğunda olmadığı, bazılarında ise davacının tek başına sorumlu olduğunun kabul edilemeyeceği, kalite laborantı-kalite mühendisi-kalite şefi -kalite müdürü-üretim müdürü silsilesinde kalite müdürü olan davacının tek başına bir sorumluluğundan söz edilemeyeceği ve yapılan işin bir ekip işi olduğu, davalı işverence davacı dışında başka bir işçinin iş akdine son verilmediği anlaşılmaktadır. Üstelik davalı tanıklarından fabrikalar üretim müdürü konu hakkında bilgilerinin olmadığını, şirketin davacı tarafından zarara uğratılıp uğratılmadığını bilmediğini beyan etmiş, davalı tanığı kalite şefi ise müşteri kayıplarının olmadığını, davalı şirketin bahsettiği şekilde zarar olmadığını, sorumluluğun kalite bölümünde olmadığını, sevkiyat sırasında meydana gelen nedenlerle ürün iadeleri olduğunu ancak toplu ürün iadesi de olmadığını, sıfır hata ile

ürün üretilmeyeceğini, hata oranının binde bir olduğunu beyan etmiştir. Tüm dosya kapsamı değerlendirildiğinde, davalı işveren tarafından davacının yapması gereken hangi işi yapmaması nedeniyle zarar meydana geldiği, zararın net olarak ne kadar olduğu ve davacının devamsızlık yapmış olduğu ispatlanamamış olup mahkemece feshin haklı yada geçerli bir nedene dayanmadığının kabulünde bir isabetsizlik bulunmamaktadır.

Taraflar arasında görülen dava sonucunda verilen hükmün, Yargıtay'ca incelenmesi taraf vekillerince istenilmekle, temyiz isteklerinin süresinde olduğu anlaşıldı. Dosya incelendi, gereği görüldü:

İş sözleşmesinin geçerli neden olmadan davalı işveren tarafından feshedildiğini belirten davacı işçi, feshin geçersizliğine ve işe iadesine karar verilmesini talep etmiştir.

Davalı vekili, davacının iş akdine haklı nedenle son verildiğini savunarak davanın reddine karar verilmesini istemiştir.

Mahkemece, davalı işveren tarafından feshin haklı yada geçerli bir nedene dayandığının ispatlanamadığı gerekçesiyle işe iade karar verilmiştir.

Davalı işveren tarafından iş akdine 4857 sayılı Yasa'nın 25/II-h ve ı maddeleri gerekçe gösterilerek tazminatsız olarak son verilmiş olup, davacı fesih konusu yapılan eylemleri nedeniyle alınan 29.09.2014 tarihli savunmasında, savunma istenilen konularda şahsının kusuru bulunmadığını, görev tanımı içindeki görevlerini eksiksiz yaptığını, hakkında daha önce hiçbir tutanak tutulmadığını, tarafına hiç bir uyarı yapılmadığını,, hiç bir konuya savunmasının alınmadığını, savunma talebine konu edilen olayları kabul etmemekle birlikte olayların üzerinden uzun bir zaman geçmiş olduğunu, olayların feshe bahane yapıldığını ve organizasyon gerektiren olaylar nedeniyle tek sorumlunun kendisinin hatalı kabul edilmesinin mümkün olamayacağını, devamsızlık iddialarının asılsız olduğunu, devamsızlık yaptığı belirtilen tarihlerde işyerinde olduğunu, ürünlerde tarafından GDO tespitinin 0,01 ölçüm ile yapılan analiz 0,05 ölçümle yapıldığının hatalı olarak belirtilmesinden kaynaklandığını, 10.09.2014 tarihinde üründe küf çıkma şikayeti ile ilgili uygunsuz ürün proderünün işletildiğini, 15.09.2014 tarihli şikayet ile ilgili henüz tarafına bilgi ulaşmadığını, 22.09.2014 tarihinde üründen böcek çıkmasının rastlanabilen bir problem olup rastlanmasını engellemek için ile bir proje yürütüldüğü, Japonya şikayetine konu nedenlerin daha önceki yıllarda da olduğunu, yine ile projeler yürütüldüğünü ve kalite anlamında artış olduğunu, limonata renk probleminin kalite problemi olmadığını ve renk için çalışmalara devam edildiğini, müşteri geri bildirimleri olan şikayetlerin üretim departmanı ve satış ekibi ziyareti geciken şikayetler olduğunu, iş kazalarının kendi sorumluluğunda olmadığını, ptt problemleri ürünler ile ilgili problemlerin kendi sorumluluğunda olmadığını, zararın kim tarafından nasıl tespit edildiğinin belli olmadığını, bu şekilde yapılan tespitinin kendisini bağlamadığını belirtmiştir.

Davacının ayrıntılı olarak vermiş olduğu savunmasına karşın davalı işveren tarafından davacının görevini tanımlayan davacı tarafından tebliğ alınmış yazılı bir belge sunulmamıştır.

Dosya içeriğine göre, davacıya daha önce herhangi bir konuda verilmiş bir ihtar

bulunmadığından 4857 Sayılı Yasa'nın 25/ii-h maddesinde düzenlenen " görevi yapmamakta ısrar " nedeniyle haklı fesih koşullarının somut olayda oluşmadığı açıktır. Tanık beyanlarından ve davacının savunmasından fesih konusu yapılan eylemlerden bazılarının davacının hiç sorumluluğunda olmadığı, bazılarında ise davacının tek başına sorumlu olduğunun kabul edilemeyeceği, kalite laborantı-kalite mühendisi- kalite şefi - kalite müdürü-üretim müdürü silsilesinde kalite müdürü olan davacının tek başına bir sorumluluğundan söz edilemeyeceği ve yapılan işin bir ekip işi olduğu, davalı işverence davacı dışında başka bir işçinin iş akdine son verilmediği anlaşılmaktadır. Üstelik davalı tanıklarından fabrikalar üretim müdürü konu hakkında bilgilerinin olmadığını, şirketin davacı tarafından zarara uğratılıp uğratılmadığını bilmediğini beyan etmiş, davalı tanığı kalite şefi ise müşteri kayıplarının olmadığını, davalı şirketin bahsettiği şekilde zarar olmadığını, sorumluluğun kalite bölümünde olmadığını, sevkiyat sırasında meydana gelen nedenlerle ürün iadeleri olduğunu ancak toplu ürün iadesi de olmadığını, sıfır hata ile ürün üretilmeyeceğini, hata oranının binde bir olduğunu beyan etmiştir.

Tüm dosya kapsamı değerlendirildiğinde, davalı işveren tarafından davacının yapması gereken hangi işi yapmaması nedeniyle zarar meydana geldiği, zararın net olarak ne kadar olduğu ve davacının devamsızlık yapmış olduğu ispatlanamamış olup mahkemece feshin haklı yada geçerli bir nedene dayanmadığının kabulünde bir isabetsizlik bulunmamaktadır. Bu nedenle davalının sair temyiz itirazları yerinde değildir.

13.08.2012-30.09.2014 tarihleri arasında çalışan davacının kıdemine ve fesih nedenine göre işe başlatmama tazminatının 4 ay olarak belirlenmesinde de bir isabetsizlik bulunmadığından davacının temyiz itirazları da yerinde görülmemiştir.

Ne var ki, mahkemece davacının işe iadesine karar verilip işe iadenin mali sonuçları hakkında tespit hükmü kurulması ile yetinilmesi gerekirken alacakların tahsiline yönelik hüküm kurulmuş olması hatalı olup davalının bu yönü amaçlayan temyiz itirazların yerinde görülmemiştir.

Açıklanan nedenlerle, 4857 sayılı İş Yasasının 20/3 maddesi uyarınca Dairemizce aşağıdaki şekilde karar verilmiştir.

HÜKÜM: Yukarıda açıklanan gerekçe ile;

1-Mahkemenin kararının **BOZULARAK ORTADAN KALDIRILMASINA**,

2-Feshin **GEÇERSİZLİĞİNE** ve davacının **İŞE İADESİNE**,

3-Davacının yasal süre içinde başvurusuna rağmen davalı işverence süresi içinde işe başlatılmaması halinde davalı tarafından ödenmesi gereken tazminat miktarının kıdemi, fesih nedeni dikkate alınarak takdiren davacının 4 aylık brüt ücreti tutarında **BELİRLENMESİNE**,

4-Davacı işçinin işe iadesi için işverene süresi içinde müracaatı halinde hak kazanılacak olan ve kararın kesinleşmesine kadar en çok 4 aya kadar ücret ve diğer haklarının davalıdan tahsilinin **GEREKTİĞİNE**,

5-Karar tarihinde alınması gerekli 29,20 TL harçtan peşin alınan 25,20 TL harcın mahsubu ile bakiye 4,00 TL harcın davalıdan alınarak hazineye gelir kaydına,

6-Davacı tarafından yatırılan 25,20 TL başvurma harcı, 25,20 TL peşin harç dahil olmak üzere toplam 406.40 TL yargılama giderinin davalıdan tahsili ile davacıya **ÖDENMESİNE**,

7-Karar tarihinde yürürlükte bulunan AAÜT'ne göre 1.800,00 TL avukatlık ücretinin davalıdan alınarak davacıya verilmesine,

8- Artan gider ve delil avansının talep halinde ilgisine iadesine

9-Peşin alınan temyiz harcının isteği halinde davalıya iadesine, aşağıda yazılı temyiz harcının temyiz eden davacıya yükletilmesine, 21/01/2016 gününde oybirliğiyle **KESİN** olarak karar verildi.